

Eva Boswinkel

Voor het portret en bijhorende verhaal mag ik naar het stadhuis komen, waar ik in de hal word ontvangen. Het mooiste gezicht van Zutphen deze week is immers wethouder ! Ik ken haar al een tijdje maar om haar in de hoedanigheid van wethouder te ontmoeten is net weer even anders. Hoewel, als er iets is dat haar typeert is dat het feit dat ze laagdrempelig en informeel is in contact.

Ze is geboren in Deventer, waar ze tot haar 5e woonde om vervolgens een stukje langs de IJssel af te dalen naar Zutphen. Op haar 18e vertrok ze er met zoals ze zelf zegt een grote mond omdat ze het hier beresaaï vond. Na 10 jaar kwam ze terug. 'Hier voel ik me het meest thuis op een rustige manier', vertelt ze me.

Hoewel ze van jongs af aan altijd wel betrokken en strijdlustig was heeft het lang geduurd voordat ze koos voor een baan in de politiek. 'Ik werkte in het onderwijs en maakte me hard voor bestaanszekerheid en vrouwelijkheid'. 'Ik zat nooit in de gemeenteraad en had geen flauw idee wat het werk van wethouder inhield'. 'Mijn achtergrond is arbeids- en organisatiepsycholoog en ik begon ooit als trainer en adviseur voor een bureau'. 'Ik ben ook nog een tijd directeur voor een ICT bedrijf geweest dat software ontwikkelde voor het onderwijs'.

Toen het moment kwam dat er een vacature kwam bij Groen Links waarvan ik al lid was en achter de schermen dingen deed, had dat niet gelijk haar interesse. Onbekend maakt onbemind. Er waren alleen wel 30 mensen in haar omgeving die haar die vacature doorstuurde, allen vonden dit blijkbaar echt wat voor haar. Dat bleek achteraf juist. 'Aanvankelijk werd ik tweede en had de baan dus niet'. Maar na een periode kwam er een telefoontje dat de toenmalige wethouder vertrok en informeerde men of ze nog steeds interesse had. 'En zeker had ik dat', vertelt ze gedreven. 'De invloed die je hebt om het voor je eigen stad beter te kunnen maken vind ik te gek'. 'Dáár doe ik het voor, bijdragen op een zichtbare fundamentele manier'. 'Het allermooiste vind ik als ik financiële zorgen heb kunnen wegnemen bij inwoners en dat ik bijvoorbeeld een kaartje krijg van een inwoner die me bedankt omdat de energietoeslag zo geholpen heeft'.

'We zijn nu ongeveer op de helft van de ambtsperiode en hebben al flink wat plannen kunnen uitvoeren'. 'Gelukkig zijn veel inwoners daar blij mee, merk ik'. 'Er staan ook nog plannen in de steigers en ik heb heel veel zin om die nu te realiseren'. Wat hierna komt weet ze niet goed. 'Er zijn veel mooie manieren om bij te dragen aan een betere wereld' zegt ze als ik haar ernaar vraag. Ik vraag of ze premier zou willen zijn. Ze zegt gelijk ja, maar daar voegt ze onmiddellijk aan toe dat het alleen zou kunnen op een nieuwe manier. Een manier waarbij echt tijd is voor haar dochter, en ruimte om op dingen te kunnen reflecteren. 'Vrouwelijk leiderschap gaat erover dat we het op inhoud kunnen doen, met emotie, menselijkheid en vanuit gelijkwaardigheid'. Of dat in Den Haag nu kan vraagt ze zich af.

Ze zou zich in de toekomst graag hard maken voor meer kansengelijkheid en meer en zichtbaarder vrouwelijke leiders. 'Dat mijn dochter straks in een meer representatieve democratie kan leven, in een mooie en eerlijker wereld groot kan worden. Tot slot zegt ze dat het voor haar belangrijk is dat mensen zichzelf niet te serieus nemen en zegt ze dat ze dat bij zichzelf ook niet doet. 'Ik probeer met een kwinkslag door het leven te lopen'. 'En lach het hardst van de gang met wethouders en burgemeester in het gemeentehuis, heb bij iedere zin die iemand zegt een liedje in mijn hoofd en kan makkelijker teksten van liedjes onthouden dan namen van mensen'. Ik wil mezelf blijven relativeren en zeker voorkomen dat je je zelf belangrijk gaat vinden.' Voor vandaag mag dat voor een keertje wel want de vrouw in De Mooiste Gezichten van Zutphen is dit keer Eva Boswinkel !